

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4Csp/61/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619201567
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:4619201567.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 08 Bratislava, proti žalovanej: R. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom M.. J. O. XXX/XX, XXX XX E., o zaplatenie 1.799,05 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 476,89 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 530,69 eura od 01.11.2016 do zaplatenia v splátkach po 28,90 eura mesačne s účinnosťou od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok.

II. V časti o zaplatenie sumy 86,76 eura s úrokmi z omeškania súd žalobu zamietla.

III. V časti o zaplatenie sumy 1 011,91 eura s úrokmi z omeškania súd konanie zastavuje.

IV. Súd žalobcovi priznáva náhradu trov konania proti žalovanej v plnej výške, o ktorej rozhodne tunajší súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1./ Žalobca (pôvodne žalobu podávala VÚB a.s., avšak v dôsledku postúpenia pohľadávky došlo k zmene strany sporu, ktorú súd pripustil uznesením zo dňa 05.12.2019) sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1 799,05 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01.11.2016 do zaplatenia z dôvodu, že dňa 29.10.2014 jeho právny predchodca Consumer Finance Holding a.s. uzatvoril so žalovanou zmluvu o pôžičke č. 7144059/5600506878, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 3 000 eur a táto sa ju zaviazala vrátiť v 60 mesačných splátkach po 87,25 eura, avšak zaplatila iba sumu 2 574 eur.

2./ Rozsudkom sp.zn. 4Csp/61/2019 - 106 zo dňa 29.11.2019 tunajší súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 223,49 eura s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 268,36 eura od 01.11.2016 do zaplatenia v splátkach po 28,93 eura a zároveň vo zvyšku žalobu zamietol s tým, že žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania.

3./ Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalovaná dňa 29.10.2014 uzavrela so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky (zmluva o spotrebiteľskom úvere) č. 5600506878, na základe ktorej jej bola poskytnutá pôžička vo výške 3 000 eur. Žalovaná mala pôžičku vrátiť v 60 mesačných splátkach po 87,25 eura a termín konečnej splatnosti v zmluve bol uvedený ako 10/2019. Ročná úroková sadzba bola v zmluve dohodnutá vo výške 27,50% a RPMN vo výške 27,50%. Z prehľadu splátok a úhrad predloženého žalobcom vyplýva, že žalovaná z poskytnutej pôžičky celkovo

zaplatila sumu 2 574 eur do 30.04.2019 a zo strany žalovanej boli predložené doklady, podľa ktorých pôžičku spláca cez oddľžovaciu spoločnosť a na poskytnutú pôžičku uhradila po 30.04.2019 ďalšie splátky po 28,93 eura mesačne, čo za obdobie 7 mesiacov (od 01.05.2019 až 30.11.2019 predstavuje spolu sumu 202,51 eura. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.08.2016 veriteľ upozornil žalovanú, že nezaplatila splátku splatnú v mesiaci jún 2016 a na možné zosplatnenie úveru a následne listom zo dňa 26.10.2016 oznámil žalovanej vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru a požadoval zaplataenie sumy 2 551,89 eura.

4./ Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba na zaplataenie sumy 1 799,05 eura s príslušenstvom je dôvodná iba čiastočne. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o pôžičke dňa 29.10.2014, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 3 000 eur. Úroková sadzba však bola dohodnutá vo výške 27,50 % ročne, čo zjavne odporuje dobrým mravom a preto v tejto časti je zmluva o poskytnutí úveru neplatná, pretože výška úrokov nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi, keďže v tom čase boli úvery poskytované za oveľa nižšiu úrokovú sadzbu (úvery so splatnosťou od jedného do päť rokov pri úrokovej sadzbe 14,11 %) a z toho dôvodu podľa § 39 OZ sa dohoda o úrokovej sadzbe prieči dobrým mravom a v tejto časti je právny úkon neplatný. Z dôvodu absolútnej neplatnosti právneho úkonu v časti úrokovej sadzby je preto potom potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. V tomto smere súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 13Co/188/2017 zo dňa 06.06.2017, podľa ktorého neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú a určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/26/2011 z 26.04.2012 pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Podľa názoru súdu aj v tomto prípade výška úrokov dojednaná na 27,50% ročne podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám používaným pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných na dobu 1-5 rokov, keďže v tom čase tieto úrokové sadzby činili 14,11%. Pre tento rozpor s dobrými mravmi je preto potrebné považovať zmluvu o spotrebiteľskom úvere v časti dojednanej úrokovej sadzby za neplatnú podľa § 39 OZ a tým pádom zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje jednu z podstatných náležitostí uvedených v 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

5./ Okrem toho pri posudzovaní zmluvného vzťahu podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. súd zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v citovanom ustanovení a to hlavne dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý je v zmluve uvedený len ako 10/2019, avšak zákon vyslovene vyžaduje, aby konečná splatnosť úveru bola vyjadrená konkrétnym termínom. Uvedené nedostatky spôsobujú bezúročnosť a bezodplatnosť poskytnutého úveru a teda povinnosťou žalovanej bolo vrátiť sumu 3 000 eur, pričom žalovaná doposiaľ zaplatila žalobcovi spolu sumu 2.776,51 eura (do 30.04.2019 sumu 2 574 eur a od 01.05. do 30.11.2019 7 splátok spolu v sume 202,51 eura). Rozdiel medzi výškou úveru a uhradenou sumou predstavuje 223,49 eura (3 000 eur - 2 776,51 eura) a preto súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 223,49 eura spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 268,36 eura (do 01.11.2016 žalovaná zaplatila spolu sumu 1 731,64 eura a preto rozdiel medzi výškou úveru a touto zaplataenou sumou činí k uvedenému dátumu 1 268,36 eura) v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., nakoľko žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou pohľadávky po zosplatnení úveru a je povinná zaplatiť úroky z omeškania od 01.11.2016. Zároveň súd podľa § 232 ods. 3 CSP umožnil žalovanej na základe jej žiadosti splácať dlh v splátkach po 28,93 eura mesačne tak, ako žalovaná v skutočnosti aj robí cestou oddľžovacej spoločnosti, nakoľko žalovaná by reálne nebola schopná splácať uhrádzať vyššie splátky, keďže aj so synom majú viacero dlhov, ktoré sa komplexne riešia cestou oddľžovacej spoločnosti.

6./ Keďže žalobe žalobcu bolo vyhovené iba do sumy 223,49 eura spolu s úrokmi z omeškania vzhľadom k tomu, že súd považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, tak vo zvyšnej časti nad priznanú sumu žalobu ako nedôvodnú zamietol.

7./ Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 7CoCsp/40/2021 - 147 zo dňa 25.02.2022 zrušil napadnutý rozsudok tunajšieho súdu v zamietajúcom výroku ako aj vo výroku o trovách konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že nesprávnym procesným postupom bolo znemožnené žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keďže predvolanie na pojednávanie konané dňa 29.11.2019 bolo doručené právnejmu zástupcovi pôvodného žalobcu dňa 26.11.2019, pričom tento deň pred pojednávaním požiadal o odročenie pojednávania, keďže nebola dodržaná lehota 5 kalendárnych dní na prípravu pojednávania. Na základe uvedeného v ďalšom konaní súd prvej inštancie vec opätovne prejedná na pojednávaní a termín pojednávania určí tak, aby mali strany dostatok času na prípravu pojednávania spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. V ďalšom konaní sa súd bude zaoberať aj dôvodmi uvedenými v podanom odvolaní vrátane čiastočného späťvzatia žaloby.

8./ Po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom zostala predmetom konania a rozhodovania už len časť uplatneného nároku vo výške 1 575,56 eura, nakoľko predchádzajúci rozsudok tunajšieho súdu bol zrušený len v napadnutom zamietajúcom výroku a teda vo vyhovujúcej časti t.j. v časti o zaplatenie sumy 223,49 eura s úrokmi z omeškania sa tento stal právoplatný.

9./ Po oboznámením sa so spisom súd zistil, že po vydaní rozsudku tunajšieho súdu žalobca podaním zo dňa 28.11.2019 zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 173,58 eura berúc do úvahy platby žalovanej v priebehu konania a to za obdobie od 17.05.2019 do 17.10.2019 a zároveň podaním zo dňa 20.12.2019 zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 28,93 eura, keďže žalovaná zaplatila uvedenú splátku dňa 29.11.2019, čiže uvedenými dvomi podaniami zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 202,51 eura.

10./ Žalovaná na pojednávaní dňa 29.04.2022 predložila poštové poukážky, podľa ktorých v období od 01.04.2020 do 31.05.2020 zaplatila dve splátky po 28,93 eura a od 01.06.2020 až do 30.04.2022 uhradila pravidelne mesačne splátky po 28,90 eura, pričom uviedla, že splátky uhradila aj po vynesení rozsudku tunajšieho súdu a to v období od 01.12.2019 až do konca marca 2020 a to Prvej oddľžovacej spoločnosti, ktorá však potom ukončila činnosť. Po uvedenom pojednávaní žalovaná zaplatila žalobcovi ďalšiu splátku vo výške 28,90 eura dňa 16.05.2022 a na pojednávaní dňa 14.06.2022 žalovaná potvrdila, že zaplatila splátku v uvedenej výške aj za mesiac jún 2022.

11./ Zo správy spoločnosti IL pharm s.r.o. Ilava (predtým obchodné meno Oddľženie konkurz s.r.o.) na č.l. 176 vyplýva, že žalovaná po vynesení rozsudku tunajšieho súdu dňa 29.11.2019 uhradila ďalšie splátky a to dňa 18.12.2019 vo výške 29,01 eura a v dňoch 15.01.2020, 24.02.2020 a 16.03.2020 vždy vo výške 28,93 eura.

12./ Žalobca podaním zo dňa 07.06.2022 (č.l. 204) zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 809,40 eura s prihladnutím na splátky žalovanej zaplatené v období od 19.12.2019 do 16.05.2022, avšak z prehľadu splátok, ktoré uviedol vo svojom podaní vyplýva, že v prospech žalovanej nezapočítal splátky zaplatené vo februári a marci 2020 spolu vo výške 57,86 eura (2x 28,93 eura).

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods.1 OZ pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 9 ods.1 Zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2014 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ods.3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods.4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ods. 5 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ods. 6 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

13./ Na základe predchádzajúceho ako aj doplneného dokazovania a rešpektujúc stanovisko odvolacieho súdu dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, nakoľko medzi právnymi predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o pôžičke dňa 29.10.2014, pričom žalovaná nedodržala zmluvné podmienky a prestala pôžičku riadne splácať, v dôsledku čoho zo strany veriteľa došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru dňa 26.10.2016 a povinnosťou žalovanej bolo zaplatiť žalobcovi zvyšok úverovej pohľadávky. V predchádzajúcom rozhodnutí tunajšieho súdu síce dospel súd k záveru, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov vzhľadom na výšku úrokovej sadzby, avšak s prihliadnutím na vyjadrenie žalobcu v jeho odvolaní mal súd za to, že v prejednávanej veci nie je možné hodnotiť poskytnutý úver ako bezúročný a bez poplatkov a to s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 6 a § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995, nakoľko odplata dohodnutá v úverovej zmluve neprevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. V úverovej zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 27,50% a rovnako tak aj RPMN, pričom priemerná hodnota RPMN v tom čase predstavovala 18,01% a teda výška odplaty dohodnutá medzi veriteľom a dlžníkom neprevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu v zmysle § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Z uvedeného dôvodu súd žalobu žalobcu na zaplatenie sumy 1 799,05 eura s úrokmi z omeškania považoval za dôvodnú v celom rozsahu, pričom musel pri svojom rozhodovaní zobrať do úvahy platby žalovanej vykonané v priebehu celého súdneho konania ako aj čiastočné späťvzatia žaloby zo strany žalobcu a rovnako tak skutočnosť, že o časti nároku žalobcu do výšky 223,49 eura už bolo právoplatne rozhodnuté a teda o tejto časti nároku nebolo možné rozhodovať o znovu (§ 230 CSP).

14./ Z dokladov predložených žalovanou ako aj zo správ vyžiadaných v priebehu súdneho konania od spoločnosti, ktorá riešila oddĺženie žalovanej vyplýva, že žalovaná v období od 01.05.2019 do 30.11.2019 zaplatila splátkami spolu sumu 202,51 eura, na čo žalobca reagoval tým, že v tejto časti zobral žalobu späť a následne uhrádzala splátky aj od 01.12.2019 až doposiaľ, pričom za obdobie od 01.12.2019 do vyhlásenia rozsudku súdu zaplatila spolu sumu 896,16 eura (december 2019 vo výške 29,01 eura, od 01.01.2020 do 31.05.2020 zaplatila 5 splátok po 28,93 eura a od 01.06.2020 platila pravidelne mesačne po 28,90 eura s tým, že do 31.05.2022 zaplatila spolu za uvedené obdobie 867,26 eura a okrem toho v mesiaci jún 2022 zaplatila ďalšiu splátku vo výške 28,90 eura). Na platby žalovanej v období od 01.12.2019 do konca mája 2022 reagoval žalobca ďalším čiastočným späťvzatím žaloby v časti o zaplatenie sumy 809,40 eura (č.l. 204), avšak z tohto prehľadu vyplýva, že do týchto splátok nezahrnul splátky žalovanej za mesiace február a marec 2020 spolu vo výške 57,86 eura a keďže

sa nezúčastnil pojednávania dňa 14.06.2022, tak čiastočným späťvzatím žaloby o sumu 28,90 eura nereagoval ani na poslednú splátku žalovanej zaplatenú v júni 2022.

15./ Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby zo strany žalobcu spolu v sume 1 011,91 eura (čiastočné späťvzatie v časti o zaplatenie 202,51 eura a čiastočné späťvzatie v časti o zaplatenie sumy 809,40 eura) súd konanie v tejto časti zastavil podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP.

16./ Keďže žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 1 799,05 eura a v časti o zaplatenie sumy 1 011,91 eura bolo konanie zastavené a zároveň v časti o zaplatenie sumy 223,49 eura už bolo právoplatne rozhodnuté, tak rozdiel medzi vymáhanou sumou a uvedenými časťami vymáhanej pohľadávky predstavuje sumu 563,65 eura (1 799,05 - 1 011,91 - 223,49). Súd však musel zobrať do úvahy skutočnosť, že žalovaná v období od 01.12.2019 až do rozhodnutia súdu zaplatila spolu sumu 896,16 eura, pričom žalobca za toto obdobie zbral žalobu späť iba v časti sumy 809,40 eura a teda rozdiel predstavuje sumu 86,76 eura (2 splátky po 28,93 eura za február a marec 2020, ktoré žalobca nezobral do úvahy a rovnako tak splátka vo výške 28,90 eura za jún 2022) a preto žalobe žalobcu bolo možné vyhovieť len do výšky 476,89 eura (563,65 eura - 86,76 eura) a vo zvyšku t.j. do sumy 86,76 eura s úrokmi z omeškania súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Týmto bolo rozhodnuté o celej pohľadávke žalobcu vo výške 1 799,05 eura, keď mu bola priznaná už predtým suma 223,49 eura a ďalším rozhodnutím suma 476,89 eura, pričom konanie bolo zastavené v časti o zaplatenie sumy 1 011,91 eura a v časti o zaplatenie sumy 86,76 eura bola žaloba zamietnutá. Súd žalobcovi spolu so sumou 476,89 eura priznal aj úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 530,69 eura od 01.11.2016 do zaplatenia podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., nakoľko žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou pohľadávky po zosplatnení úveru a preto je povinná zaplatiť úroky z omeškania od 01.11.2016, pričom už v predchádzajúcom právoplatnom rozsudku tunajšieho súdu bolo rozhodnuté o úroku z omeškania zo sumy 1 268,36 eura od 01.11.2016 do zaplatenia a teda rozdiel medzi úrokmi z omeškania vymáhanými z pohľadávky vo výške 1 799,05 eura a úrokmi z omeškania už právoplatne priznanými zo sumy 1 268,36 eura predstavuje 530,69 eura a preto žalobcovi boli priznané úroky z omeškania z tejto sumy. Zároveň súd žalovanej umožnil zvyšok pohľadávky zaplatiť v splátkach po 28,90 eura mesačne, nakoľko žalovaná už dlhodobo uhrádza splátky v tejto výške a nie je schopná zaplatiť ani zvyšok pohľadávky v hotovosti, keďže spláca aj ďalšie pohľadávky.

17./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnej výške, pretože celá jeho pohľadávka v sume 1 799,05 eura s príslušenstvom bola dôvodná, pričom k zastaveniu konania v časti o zaplatenie tejto pohľadávky došlo v dôsledku správania sa žalovanej, ktorá pohľadávku čiastočne zaplatila v priebehu konania a žaloba žalobcu bola zamietnutá len v nepatrnej časti z toho dôvodu, že tento nereagoval na všetky platby žalovanej ďalším čiastočným späťvzatím žaloby a teda výsledok konania je možné hodnotiť ako plný úspech žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).